— Дивись, коханий мій, дивись —
В моїх очах весна!
Казала так мені колись
Красуня чарівна.

І я дивився в очі їй…
Але з її очей
Сміявся холод — Боже мій! —
Беззоряних ночей.

— Цілуй уста, цілуй чоло…
Вона казала знов.
— Я, мов Кастальське джерело,
Натхну твою любов!

І я в чаду солодких мрій
Припав до уст і млів,
Той поцілунковий напій
Мене труїв, труїв.

— Стискай, коханий мій, стискай!
До серця пригорни!
В моїх обіймах — щастя, рай
І сни, рожеві сни.

Я чув той шепіт вже скрізь сон
В обіймах білих рук,—
І гинув, мов Лаокоон,
В стисканні двох гадюк.

1913